

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

Caput I. De præcipuis duabus differentiis statûs Ecclesiastici & Religiosi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

PAX RELIGIOSA

Sive

De Exemptionibus & Subjectionibus Religiosorum.

DECAS I.

De Exemptione Religiosorum.

CAPUT I.

De præcipuis duabus differentiis statûs Ecclesiastici & Religiosi.

7. Monachi ac Religiosi ab Ecclesiasticis præcipuè differunt per quietem. & n. 13.
8. Religiosi fugerunt olim functiones Presbyterales.
9. Multis precibus ad eas subeundas induci debuerunt.
10. Prima cum Monachis dispensatio quoad aliquorum admissionem ad ordinem Clericalem.
11. Non omnes Religiosi ad statum Clericalem idonei reputati fuerunt: ubi de Spiritualibus exercitiis Episcoporum & S. Ignatii in Eremitis aut cœnobiis Machorum.

A

12. Re-

12. *Religiones vitam mixtam professa.*
 13. *Præcipua Clericorum & Monachorum
 differentia*
 14. *Alteræ eorundem diversitas.*
 15. *Quàm illubenter olim Regulares exercue-
 rint vitam activam.*

7. rimam & præcipuam utri-
 usque status, Ecclesiastici
 scil. & Religiosi, differenti-
 am assignavit S. œcumeni-
 ca Synodus Chalcedonensis, relata c.
Qui verè 12. XVI. q. 1. jubendo Mona-
chos amplecti quietem, jejunio ac ora-
zoni vacare, neque communicare Eccle-
siasticis, neque seculares atrectare actio-
nes. Quò se Paschalis I. c. *Pervenit.*
 9. & Alexander II. c. *Juxta II. XVI. q. 1.*
 SS. Pontifices referunt.

8. In quo discrimine tam firmiter o-
 lim à Religiosis perstitum fuit, ut si quis
 etiam monachus, quod rarum erat, Pres-
 byter fieret, munia tamen Ecclesiasti-
 ca, teste S. Epiphano, intra Monasterii
 fines non exercuerit; & S. Hieronymus
epist.

epist. ad Pammachium de semetipso re-
censeat, ita sibi Presbyterii gradum à
Paulino Episcopo Antiocheno colla-
tum fuisse, ut Monachum non auferret,
luculenter significans, ei monachismum
auferri, qui ad pascendum gregem Do-
minicum, vel alias functiones Ecclesi-
asticas & Hierarchicas applicaretur.

9. Hinc vides, si quando cura anima-
rum Religioso, licet invito, in iuncta
fuit, illud ex privilegio, speciali deputa-
tione, & dispensativè, propter urgen-
tes necessitates, jubente Civitatis Epi-
scopo, ut citata Synodus œcumenica
loquitur, factum fuisse: adeo ut multi
per integras orationes, epistolas, & ex-
hortationes inducendi fuerint à SS. A-
thanasio, Chrysostomo, Augustino,
Gregorio M. &c: ad functiones ejus-
modi, sub monasticæ solitudinis ac pro-
fessionis prætextu non declinandas.

10. Ex primis, quos cum Monachatu
dispensasse constat, sunt Syricus P. c.
Monachos 29, XVI. q. 1. & Gelasius P. c.

A 2 Priscis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Priscis. I. distinct. 55. ob causam necessitatis: cùm Monachi priùs cum plebe in Ecclesijs Parochialibus convenire debuissent, proprios iisdem Presbyteros primò Ecclesiasticos; deinde verò Regulares assignatos fuisse, qui missas legerent, patet ex c. *Interdicimus. IO. XVI. q. I. e. in Ecclesijs. I. de capel. Monachor:* ex S. Gregorio M. qui vix tandem indulsit Victori Episcopo Pannonitano, ut pro Monasterio S. Hermæ Regularem Presbyterum pro dicendis in cœnobio missis ordinaret, cujusmodi quidem Monachos in Concilio Anglicano A. C. 967. *Sacerdotes Missales* dictos, & Monachorum ædes sacras in Concilio Agathensi *oratoria*, non *Ecclesias* nuncupatas invenio.

II. Nec est, quòd ex S. Epiphanio Monachos ad ordines sacros passim admissos quis putet: cùm nonnulli Patres, ut ipsemet S. Epiphanius, & alii ad tempus, meditationis ac recollectionis gratiâ, è publico cœtu in eremos vel alia
 loca

loca à strepitu mundi remōtiora secesserint, ex quo temporaneo Religiosæ solitudinis in eolatu, qualis hodie dum Ecclesiasticis non paucis in usu est, & à Celsitudine sua, cum omnium ædificatione nuper in cœnobio Neostadiensi ad Mœnum ultra dies quinq; susceptus fuit, nemo ritè intulerit, illos verè Monachos ac in eo sensu Religiosos fuisse. Sicut nec ex eo, quòd S. Ignatius *de Lojola* inclytæ Societatis JESU Fundator in monte Serrato à Joanne Cianone Gallo Cœnobita Spiritualibus exercitiis *Garziæ de Cisneros*, sive, ut alii legunt, *Cisnedo* instructus, Albanetæ, in loco quingentis circiter passibus à Cassinensi Monasterio distito, ex SS. Patrum, maximè S. Benedicti, statutis ac regulis, cum unius vel alterius Monachi Cassinensis ope, Regulam Societatis JESU concinnaverit; & in monte Martyrum extra Parisios Sanctimonialium ord. S. Benedicti cum primis sociis prima vota DEO nuncupaverit,

interri debet, illum aliquando Benedi-
ctinum, aut Religionem Societatis JE-
SU primitus ab Instituto S. Benedicti
indistinctam fuisse. Quamquam non
diffitear, aliquos monachatu pro via ad
statum Presbyteralem aut Clericalem
jam tempore S. Hieronymi & S. Grego-
rii M. usos; ideoque S. Augustinum re-
latum *c. Legi. 36. XVI. q. 1.* graviter in
quosdam invectum fuisse, quòd cum
maxima ordinis Clericalis injuria Mo-
nachismi faciem statui tam sublimi de-
stinare præsumperint, eligendo de-
sertores Monasteriorum ad militiam
Clericatus.

12. Novissimis tandem temporibus
S. Mater Ecclesia integras Religiones
ad ordines Sacros admisit ex privilegio
& gratia particulari; sique nonnullos ha-
bilitavit ad prædicandum, excipiendas
confessiones fidelium, aliasque functio-
nes Ecclesiasticas, eas talibus Religio-
nibus per accidens, & ut subsidiariis E-
piscoporum ac Parochorum; non in ti-
tulum,

tulum, nec velut ex officio exercendas
 commisit. Ut proinde Regulares, post
 obtentam licet exemptionem plenissi-
 mam, in his tamen Ordinariorum ju-
 risdictioni subjaceant, non obstante so-
 litâ derogationis Clausulâ privilegiis
 quorundam Religiosorum insertâ, ut-
 pote neuti quam comprehendente c. *vo-*
lentes. i. §. in eos. de Privil. in 6. qui Pa-
 ragraphus habet specialem rationem re-
 giminis, administrationis & residentia
 in loco subiecto ordinario; nec conti-
 netur sub illa trium casuum, delicti,
 Contractus, ac Rei sitæ derogationes:
 ut infra patebit.

13. Cæterum firmum manet ac ra-
 tum causam Clericorum & Monacho-
 rum ex eo potissimum discerni, quod
 Clerici ex officio pascant oves, Mona-
 chi pascantur c. *Alia. 6. XVI. q. 1.* pul-
 chrè scribente S. Paulino *Clericus in ser-*
vitutem Ministerii vocatus est; Mo-
nachus in Monachi libertatem: ille au-
divit, ut dicat: Introibo ad Altare

DEI &c. & hic ab eodem Propheta didicit dicere: Singulariter sum ego, donec transeam.

14. Altera differentia, quæ priorem consequitur, in eo consistit, quòd Promotio ad statum Ecclesiasticum sit assumptio DEI nomine facta ab Ecclesia *Act. 13. v. 2. Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos:* Professio autem Religiosa sit oblatio voluntaria sui ipsius principaliter intendens salutem propriam, ut ex tribus votis substantialibus notum est, & ex delegatione solùm alienam, dum ab Ecclesiasticis tempore necessitatis in auxilium accersuntur, eo ferè modo, quo Apostoli *Luc. 5. v. 7. annuerunt sociis existentibus in alia navi, ut venirent & adjuvarent.* Quod cum probè nossent Regulares antiqui, non ita passim solitudinem pertæsi convolârunt ad functiones Ecclesiasticas peragendas; sed constans eorum sententia fuit apud Cassianum, duo Monachis fugien-
da

da esse, mulieres sc. ac Episcopos, illas,
ne inquinarentur; hos, ne sacris ordi-
nibus initiati è mandris, & Religiosis
secessibus ad publicam animarum salu-
tem procurandam evocarentur.

15. Sanè, qui veteres evolvunt Histo-
rias, non uno in loco reperiunt, quàm
illubenter Religiosi quondam activum
vitæ genus susceperint, sacræque solitu-
dinis suæ tam studiosi fuerint, ut vel à
Principibus supremis visitandi in cellu-
lis, quemadmodum de S. Henrico Im-
peratore ad S. Romualdi cellam profe-
cto legitur; vel per epistolas consulendi
fuerint, velut S. Antonius Eremita à
Constantino M. & S. Hildegardis Mo-
nialis à Philippo Comite Flandriæ ac
Veromanduorum; quibus si Regulares
nostri similes forent, aut saltem non nisi
vocati extraneos ob spirituales dunta-
taxat necessitatem accederent, exolevisset
utique vetus Parcemia ex c. *Placuit. 8.*
XVI. q. 1. desumpta: Sicut piscis sine a-
qua caret vita, ita sine Monasterio Mo-

A § *nachus*

nachus. Sed videamus nunc de eorum exemptione.

CAPUT II.

Quid ac quotuplex sit, & à quo detur Exemptio?

16. *Descriptio & divisio exemptionis.*

17. *Quis eximat?*

16. **E**xemptio est liberatio à potestate Ordinariæ. c. *cum Persona. 7. de privileg. in 6.* & tripliciter concedi solet, vel personæ tantum; vel rebus tantum; vel rebus & personis simul: prima *Personalis* dicitur; altera *localis*; tertia *mixta* seu *universalis*. Hæc rursus in *generalem*, & *specificam* dividitur, qua de re infra *dec. 2. c. 5.* videbimus.

17. Exemptio dari solet, ac potest à Superiore Eximendi, vel ab eo, qui potestatem habet in eundem superiorem, à cuius iurisdictione exemptio quaritur. Hinc cum olim omnes Religiosi essent sub immediata potestate Episcopi,